

รูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน

Risk management model of Private Educational Institutions in the Upper Southern Region (CLUSTER Model)

เศรษฐ เสือทอง,

อรรครา ธรรมาธิกุล และ วีระยุทธ ชาทะกาญจน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

Seth Suathong,

Akara Dhammathikul and Werayut Chatakan

Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: seth2719781978@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน สภาพที่เป็นอยู่จริง สภาพโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และสภาพความรุนแรงของผลกระทบที่จะเกิดความเสี่ยงของรูปแบบการบริหาร จัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน กลุ่มตัวอย่างคือครูผู้สอนจำนวน 305 คน 2) สร้างรูปแบบ การบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบนและ 3) ตรวจสอบรูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน โดยเครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบบันทึกและแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน วิเคราะห์โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และวิเคราะห์สภาพความรุนแรงของผลกระทบ

ผลการวิจัยพบว่า 1) องค์ประกอบและรูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน จากผู้เชี่ยวชาญทุกคนเห็นด้วยกับองค์ประกอบหลักทั้ง 5 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การกำหนดวัตถุประสงค์ความเสี่ยง องค์ประกอบที่ 2 การระบุความเสี่ยง องค์ประกอบที่ 3 การประเมินและ จัดลำดับความเสี่ยง องค์ประกอบที่ 4 การจัดการและตอบสนองความเสี่ยง 5 ติดตามผล ดัชนีลำดับความสำคัญของโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และสภาพความรุนแรงของผลกระทบที่จะเกิดความเสี่ยงของรูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.83$, S.D. = 6.88) 2) รูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน คือ CLUSTER Model 3) รูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน มีความเหมาะสม มีความเป็นประโยชน์และมีความเป็นไปได้ สามารถนำไปใช้ในสถานศึกษาได้จริง

* วันที่รับบทความ : 14 เมษายน 2567; วันที่แก้ไขบทความ 7 พฤษภาคม 2567; วันที่ตอบรับบทความ : 9 พฤษภาคม 2567

คำสำคัญ: รูปแบบ; การบริหารจัดการความเสี่ยง; ความเสี่ยง; สถานศึกษาเอกชน

Abstract

The objectives of this research were to 1) study the components of the risk management model of private educational institutions in the upper southern region. The actual situation Chance of risk occurring and the severity of the impact that will occur on the risks of the management model Manage risks of private educational institutions in the upper southern region The sample group consisted of 305 teachers 2) create a risk management model for private educational institutions in the upper southern region and 3) examine the risk management model for private educational institutions in the upper southern region. The tools used include questionnaires, interviews, recordings and seminars. Data were analyzed using average values. Standard deviation, analyze the chance of risk occurring. And analyze the severity of the impact

The results of the research found that 1) Components and risk management models of private educational institutions in the upper southern region. All experts agreed on all 5 main components, including Component 1: setting risk objectives. Component 2: Risk identification Component 3: Evaluation and Prioritize risks Component 4: Risk management and response 5: Follow up, sequence index, importance of risk opportunities. and the severity of the impact that the risk of the risk management model of private educational institutions in the upper southern region is at a high level ($\bar{x} = 4.83$, S.D. = 6.88) 2) the risk management model Risk management model of private educational institutions in the upper southern region is CLUSTER Model 3) Risk management model of private educational institutions in the upper southern region. It is appropriate, useful and possible. Can actually be used in educational institutions

Keywords: Model, Risk, Risk management, Private Educational Institutions

บทนำ

โรงเรียนเอกชนได้เข้ามามีบทบาทที่สำคัญในการจัดการศึกษาของประเทศไทย การจัดให้บริการด้านการศึกษาเพื่อแบ่งเบาภาระของรัฐมาโดยตลอด โดยเฉพาะในส่วนที่รัฐไม่สามารถจัดได้ หรือจัดได้ไม่เพียงพอ อันเนื่องมาจากข้อจำกัดด้านทรัพยากร (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2562) จุดเด่นของโรงเรียนเอกชน คือ ลักษณะของโรงเรียน โรงเรียนเอกชนสามารถ ที่จะสร้างหลักสูตรหรือพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษา ทั้งในด้านของคุณธรรมจริยธรรม ด้านของทักษะทางด้านภาษา ด้านคณิตศาสตร์ ด้านวิทยาศาสตร์ ด้านดนตรี ด้านกีฬา หรือแม้กระทั่งกิจกรรมนอกหลักสูตร ขนาดของโรงเรียน สัดส่วนของครู ต่อผู้เรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาสูงขึ้น และมีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านอื่น ที่จะสามารถอำนวยความสะดวกแก่ผู้ปกครอง และผู้เรียนได้ เช่น โรงเรียนอยู่ในแหล่งชุมชน อาหารกลางวัน หอพัก พาหนะรถรับ-ส่ง สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ปกครอง ได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของสังคม มีการเลือกใช้ทรัพยากรเทคโนโลยีที่

ทันสมัย และสอดคล้องกับความต้องการผู้เรียนโดยไม่มีข้อจำกัด ทางด้านข้อบังคับเหมือนโรงเรียนของรัฐ (สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2562) โรงเรียนเอกชนมีความเป็นอิสระทั้งการบริหารงาน การจัดการศึกษา จึงทำให้ขั้นตอน และระเบียบวิธีการในการสั่งการ การเปลี่ยนแปลง การบริหารงานด้านต่างๆนั้น มีขั้นตอนที่น้อยกว่า โรงเรียนของรัฐ เป็นการปรับปรุงบริบทของโรงเรียนได้อย่างรวดเร็วตามกระแสการเปลี่ยนแปลง ของสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน และโรงเรียนเอกชนมีผลคะแนนการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ทัดเทียมกับโรงเรียนของรัฐโดยโรงเรียนเอกชนสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ สภาพปัจจุบันของโรงเรียนเอกชนได้รับผลกระทบอันเนื่องมาจากการลดลงของประชากร (กระทรวงมหาดไทย, 2566) และปัญหาของการจัดการศึกษาเอกชนในปัจจุบันมีดังนี้ 1) ความแตกต่างในคุณภาพและมาตรฐานระหว่างสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนอีกทั้งความแตกต่างด้านสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน นำมาสู่การสร้าง ความเหลื่อมล้ำในโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงบริการการศึกษา 2) การดำเนินบทบาทของรัฐในฐานะผู้ให้บริการ (provider) มากกว่าผู้กำกับ (regulator) ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาในภาพรวมที่ลดต่ำลง 3) นโยบายประชานิยมของรัฐผ่านโครงการเรียนฟรี 12 ปี โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายเป็นแนวคิดรัฐสวัสดิการที่ไม่สอดคล้องกับโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ มิได้เป็น “บริการสาธารณะที่มีคุณภาพมาตรฐานเท่าเทียมกัน” ด้วยข้อจำกัดทางการเงินของรัฐ 4) บริการศึกษามีได้เป็นสินค้าสาธารณะโดยแท้ (pure public goods) เนื่องจากความแตกต่างของคุณภาพและมาตรฐานระหว่างสถานศึกษา 5) การจัดสรรเงินงบประมาณให้แก่สถานศึกษาของรัฐด้วยวิธีการงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน ซึ่งยังแฝงด้วยวิธีการงบประมาณแบบแสดงรายการ (Line Item Budgeting) อีกทั้งยังจัดสรรไปสู่สถานศึกษาของรัฐตามความต้องการของปัจจัยการผลิตของแต่ละสถานศึกษา (supply side financing) ซึ่งไม่สัมพันธ์กับผลผลิต/ผลลัพธ์ 6) การจัดสรรงบประมาณให้แก่สถานศึกษาเอกชนโดยรัฐด้วยวิธีการจัดสรรเงินอุดหนุนรายหัวตามตัวผู้เรียน (demand side financing) ซึ่งเป็นวิธีการงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานที่แท้จริง 7) นโยบายเรียนฟรีและห้ามเรียกเก็บค่าเล่าเรียนในสถานศึกษาของรัฐ และการให้เงินอุดหนุนแก่สถานศึกษา เอกชนควบคู่กับมาตรการจำกัดเพดานค่าธรรมเนียมการศึกษาในสถานศึกษาเอกชน เป็นผลให้ทั้งสถานศึกษาของรัฐและเอกชนต่างต้องพึ่งพาเงินงบประมาณจากรัฐเป็นหลักและขาดการมีส่วนร่วมในการระดมทุนและการระดมทุนเพื่อการศึกษาจากทุกภาคส่วนของสังคม 8) การสร้างการรับรู้เกี่ยวกับบริการการศึกษาเป็นสินค้าสาธารณะว่าเป็นหน้าที่ของรัฐที่ต้องจัดบริการการศึกษาแก่พลเมืองโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ทำให้ผู้ที่มีความสามารถในการจ่าย (ability to pay) ไม่แสดงความต้องการในการร่วมรับภาระค่าใช้จ่าย แต่ต้องการบริการที่ดีและมีคุณภาพจากรัฐ 9) โครงการอาหารกลางวันให้กับผู้เรียนในระดับชั้นอนุบาล 1 - ประถมศึกษาปีที่ 6 สร้างความได้เปรียบ เสียเปรียบระหว่างสถานศึกษาเอกชน 10) ความไม่ชัดเจนของรัฐในการบริหารจัดการกับจำนวนสถานศึกษาของรัฐที่มีจำนวนมากเกินกว่าความต้องการของผู้รับบริการเห็นได้จากสัดส่วนการจัดการศึกษา

ระหว่างรัฐและเอกชนยังคงเดิมเท่ากับ 80:20 ซึ่งไม่ แตกต่างไปจากเมื่อ 30 ปีที่ผ่านมา 11) การสมัครสอบคัดเลือกบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูของรัฐระหว่างภาคเรียนส่งผลให้ครูในสถานศึกษาเอกชนลาออกเพื่อเข้ารับราชการ สถานศึกษาเอกชนจึงไม่สามารถหาครูทดแทนได้ทัน 12) เงินอุดหนุนรายหัวที่รัฐคำนวณและจัดสรรให้กับผู้เรียนในสถานศึกษาเอกชนยังไม่สะท้อนราคาตลาด และ ต่ำกว่าต้นทุนค่าใช้จ่ายรายหัวที่จัดสรรให้กับสถานศึกษาของรัฐ 13) การกำหนดอัตราการให้เงินอุดหนุนรายหัวของรัฐแก่ สถานศึกษาเอกชนในอัตราที่แตกต่างกันตามประเภทโรงเรียน ส่งผลให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบในการแข่งขันระหว่างสถานศึกษาด้วยกัน ซึ่งนำไปสู่การแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมในตลาดบริการการศึกษา 14) การบังคับใช้กฎหมาย กฎ ระเบียบ กติกา วิธีปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมระหว่างสถานศึกษาของรัฐและเอกชน ซึ่งก่อให้เกิดการเอื้อประโยชน์ต่อสถานศึกษาของรัฐมากกว่าสถานศึกษาเอกชน อาทิ การเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง (แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 – 2570, หน้า 52-56)

การจัดการศึกษาเอกชนเป็นธุรกิจอย่างหนึ่งที่ขับเคลื่อนทั้งระบบเศรษฐกิจ การศึกษา การจ้างงาน ที่คำนึงถึงต้นทุน และกำไรเพื่อความอยู่รอดของโรงเรียนเอกชน แต่ในปัจจุบันนั้น การแข่งขันของโรงเรียนทั้งโรงเรียนเอกชนในระบบ และนอกระบบ โรงเรียนของรัฐ ต่างแข่งขัน กันอย่างดุเดือด (ประชาชาติธุรกิจ, 2564) ซึ่งมีปัจจัยจากหลากหลายด้านทั้งจากสถานะเศรษฐกิจ สถานะทางสังคมที่อัตราการเกิดลดลงอย่างต่อเนื่องตลอด 10 ปีที่ผ่านมา สถานะที่เกิดจากโรคระบาด สถานะที่กล่าวมานั้นส่งผลกระทบต่อทุกภาคส่วน รวมทั้งโรงเรียนเอกชน ทำให้โรงเรียนเอกชนนั้น มีแนวโน้มปิดกิจการลงเพิ่มมากขึ้น ในทางตรงกันข้ามพบว่ามีโรงเรียนเอกชนทั้งในระบบ และนอกระบบที่มีชื่อเสียง และยังคงได้รับความนิยมจากผู้ปกครองในการส่งผู้เรียนเข้าเรียน ในปัจจุบันสถานศึกษาเอกชนประสบปัญหาในหลายประการ ซึ่งแยกออกเป็น 2 ประเด็นใหญ่ๆ คือ ปัญหาจากปัจจัยภายนอก ได้แก่ นโยบายของรัฐ สภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไป การขยายตัวของโรงเรียนรัฐบาล ตลอดจนความนิยมของผู้ปกครอง ส่วนปัญหาจากปัจจัยภายในนั้น ได้แก่ สถานภาพทางการเงินของโรงเรียน จำนวนนักเรียนที่ลดลง บทบาทของผู้บริหารและครู อาจารย์ในการจัดการเรียนการสอน รวมถึงประเด็นเรื่องขวัญและกำลังใจของครูโดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินงานระบบประกันคุณภาพการศึกษา ตามความมุ่งหวังแห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2562) ดังนั้นการบริหารสถานศึกษาเอกชนในปัจจุบันต้องยอมรับว่า เหตุผลเบื้องต้นที่สนับสนุนให้มีการบริหารความเสี่ยงใน องค์กรก็คือการที่ทุกองค์กรต้องพยายามสร้าง หรือเพิ่มมูลค่าให้กับผู้มีส่วนได้เสีย แม้ว่าความไม่แน่นอนหลาย ประการที่ อาจส่งผลกระทบต่อการทำงาน มูลค่าขององค์กรจะเกิดขึ้น เพียงใด ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้บริหารในการตัดสินใจและการกำหนดกลยุทธ์การบริหารงานในองค์กรนั้น ๆ ซึ่งความไม่แน่นอนของการดำเนินงานในองค์กรเป็นเสมือนดาบสองคมคืออาจก่อให้เกิด ผลลัพธ์ในทางบวกถือว่าเป็นการให้โอกาสแก่องค์กร หรืออาจก่อให้เกิดทางลบ ซึ่งถือว่าเป็นความเสี่ยง ดังนั้นผู้บริหารจะต้องใช้โอกาสให้เป็นประโยชน์ใน

การกำหนดกลยุทธ์องค์กร หรือกำหนดระดับความเสี่ยงที่เหมาะสมที่องค์กรสามารถยอมรับได้เป็นการทำให้ผู้บริหารสามารถบริหารและดำเนินงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพภายใต้สภาวะแวดล้อมที่มีความเสี่ยง (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2557) การบริหารความเสี่ยงคือเครื่องมือการบริหารจัดการที่มีคุณค่า เป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยป้องกันรักษาและส่งเสริมให้องค์กรสามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ซึ่งจะนำไปสู่การสร้าง มูลค่าเพิ่มให้กับองค์กรการบริหารความเสี่ยงเป็นส่วนหนึ่งของระบบการกำกับดูแลกิจการ ที่ดี (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2559) ผู้บริหารต้องทำความเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่มีผลต่อ องค์กร เหตุการณ์การเปลี่ยนแปลงนั้น จะมีเหตุแห่งความเสี่ยงที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจเป็นเหตุที่เกิดจากภายในองค์กร หรือเป็นเหตุที่เกิดจากปัจจัยภายนอกองค์กรเหตุแห่งความเสี่ยงนี้มีผลกระทบกับองค์กรตั้งแต่เล็กน้อยถึงขั้น ล้มละลาย ดังนั้นองค์กรต้องเข้าใจและเข้าถึงความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงต่างๆ (นิรภัย จันทรสวัสดิ์, 2551) จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสถานศึกษาล้วนเป็นปัญหาที่ทำให้การบริหารจัดการโรงเรียนเอกชน ซึ่งเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษา ไม่บรรลุ วัตถุประสงค์ขององค์กรจึงมีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานและระบบการบริหารจัดการความเสี่ยง ผู้วิจัยจึงใช้ แนวคิดทฤษฎีของนักศึกษามาประยุกต์เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ที่จะศึกษาถึงรูปแบบระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบนภายใต้ เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชน ซึ่งจะประโยชน์ต่อสถานศึกษาเอกชนที่มีคุณภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบรูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน
2. เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน
3. เพื่อตรวจสอบรูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน ครู และบุคลากรทางการศึกษาสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพัทลุง จำนวน 1,462 คน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพัทลุง จำนวน 305 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ เครซี และมอร์แกน ใช้วิธีการสุ่มแบบอาศัยความน่าจะเป็น (Probability Sampling) โดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi - stage Sampling) ซึ่งกำหนดให้สถานศึกษาในแต่ละขนาดเป็นขั้นที่ 1 และกำหนดให้

ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบนเป็นชั้นที่ 2 ซึ่งผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างสถานศึกษาในแต่ละขนาดโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตามโควตาสัดส่วนของผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน และสุ่มผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบนในแต่ละสถานศึกษา

2. การสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยทำการศึกษาเอกสาร รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์เอกสาร ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการวิเคราะห์เนื้อหา นำมาสร้างแบบสอบถามเพื่อการวิจัยรูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน แบบสัมภาษณ์แบบกึ่ง โครงสร้าง (Semi structured Interview) โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

3. การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ ในการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความต้องการจำเป็น ไปทดลองใช้ (Try out) กับสถานศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ สถานศึกษาสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชนภาคใต้ฝั่งอันดามัน ได้แก่ จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดกระบี่ จังหวัดภูเก็ต จำนวน 10 โรงเรียน รวม 30 คน (ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง) ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Item Objective Congruence Index: IOC) ตั้งแต่ 0.50-1.00 แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) มีค่าเท่ากับ 0.98

4. กระบวนการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลในแต่ละระยะตามขั้นตอนของการดำเนินการวิจัย โดยใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและการสนทนากลุ่ม

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา(content analysis) และสรุปเป็นความเรียง

ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบของการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน โดย ดำเนินการ 1) การศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับองค์ประกอบของการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบนและการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้เชี่ยวชาญ 2) ศึกษาองค์ประกอบของการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบนโดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 3) ศึกษาสภาพที่เป็นอยู่จริง สภาพโอกาสที่จะ เกิดความเสี่ยง และสภาพความรุนแรงของผลกระทบที่จะเกิดความเสี่ยงของรูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบนโดยการศึกษาเชิงสำรวจ ประชากรที่ใช้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา จังหวัด ชุมพร สุ

ราชภัฏธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 1,462 คน สุ่มแบบหลายขั้นตอน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 305 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง แบบสอบถามสภาพที่เป็นจริง สภาพที่ควรเป็นในการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างรูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน โดยยกร่างรูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบนเสนอร่างรูปแบบและยืนยันรูปแบบร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นตรวจสอบรูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน โดยจัดสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน ประกอบด้วย ผู้รับใบอนุญาต ผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษา นักวิชาการ ที่มีความรู้ความสามารถ จบการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือมีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไปหรือมีประสบการณ์ด้านการจัดการศึกษาไม่น้อยกว่า 10 ปี และตรวจสอบรูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน โดยการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) โดยผู้รับใบอนุญาตโรงเรียน ผู้จัดการโรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการบริหาร การศึกษา ด้านการบริหารจัดการสถานศึกษา ด้านวิชาการ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการเงินและพัสดุ จำนวน 9 คน เลือกแบบเจาะจงจากประชากรทั้งหมด (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้คือแบบ สัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อแบบตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบ แบบประเมิน ความเหมาะสมประกอบด้วย (1) ด้านความเหมาะสม (2) ด้านความเป็นไปได้ (3) ด้านความเป็นประโยชน์

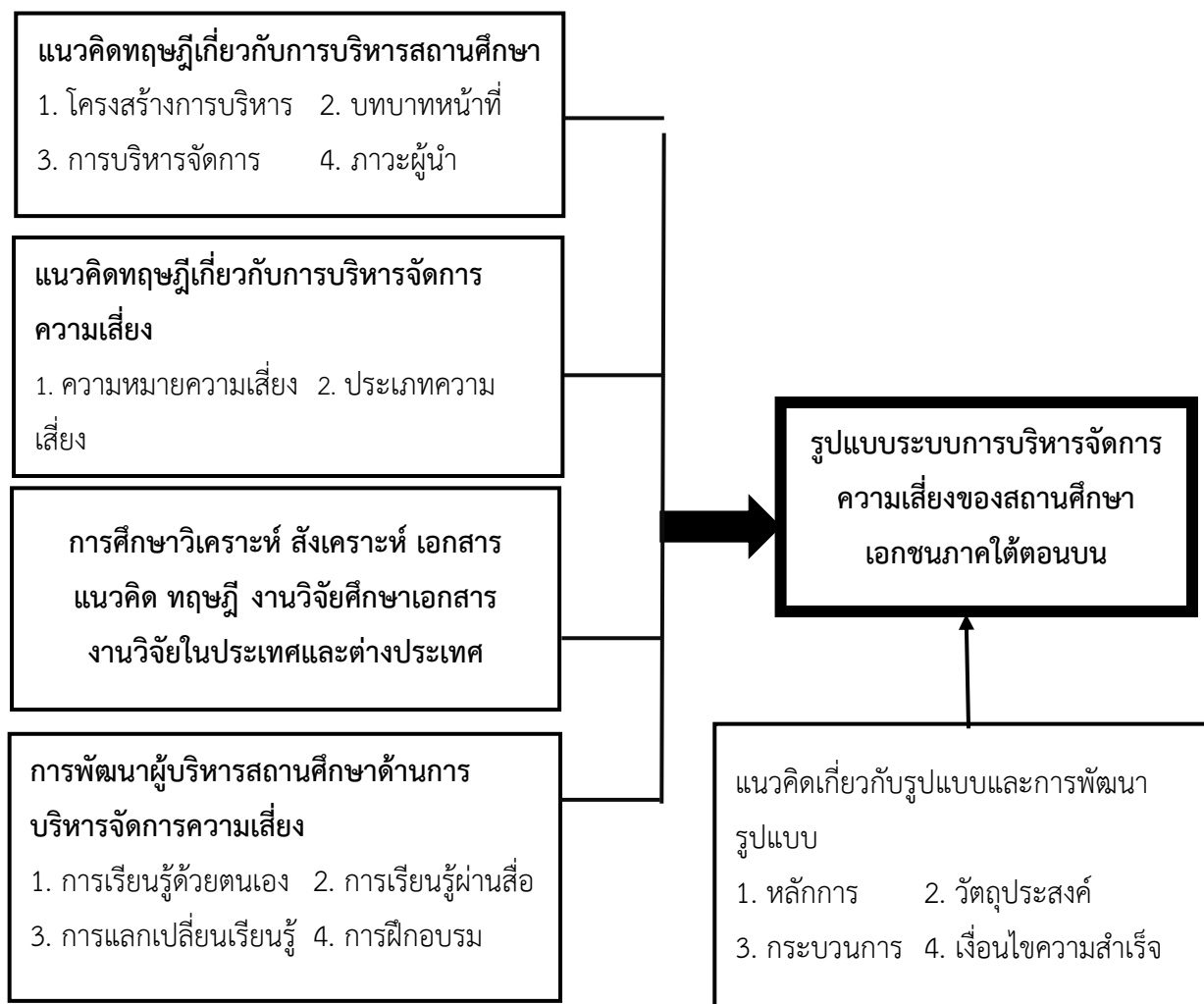
กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบและการพัฒนารูปแบบ แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน โดยแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงนั้นได้มีหน่วยงานและนักวิชาการ หลายท่านให้แนวคิด ทฤษฎีและกรอบแนวคิดในการ วิจัย ดังนี้ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, คู่มือการบริหารความเสี่ยง, ม.ป.ท., (2556: 18) สำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, การบริหารความเสี่ยง risk management, พิมพ์ครั้งที่ 2 (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา, (2552: 54.) ส่วนนักวิชาการนั้นได้มีนักวิชาการ หลายท่านให้แนวคิด เกี่ยวกับกระบวนการบริหารความเสี่ยงไว้ได้แก่ Clifford F. Gray and Erik W. Larson, Project management : the managerial process, 5th ed. (New York: McGraw-Hill companies, Inc., (2011: 213.) นฤมล สะอาดโหม (2550) ชัยเสฏฐ์ พรหมศรี (2550), 2) เจริญ เจษฎาวัลย์

(2550) ธร สุนทรายุทธ (2553), 174.) จากแนวคิดและขอบข่าย ทฤษฎีที่กล่าวมา ผู้วิจัยสามารถนำมาเสนอเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังแสดงในแผนภาพที่ 1

กรอบแนวคิดในการวิจัย

รูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลการศึกษาองค์ประกอบของการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ ตอนบน มี 3 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 ผลการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับองค์ประกอบของการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน ตอนที่ 2 ผลการศึกษา องค์ประกอบของการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ตอนที่ 3 ผลการศึกษาสภาพโอกาสเกิดความเสี่ยงและผลกระทบของความเสี่ยงของสถานศึกษาโดย การสำรวจ **Survey Study** พบว่า องค์ประกอบและวิธีการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การกำหนดวัตถุประสงค์ความเสี่ยง องค์ประกอบ ที่ 2 การระบุความเสี่ยง องค์ประกอบที่ 3 การประเมินและจัดลำดับความเสี่ยง องค์ประกอบที่ 4 การจัดการ และตอบสนองความเสี่ยง องค์ประกอบที่ 5 การติดตามผล สภาพที่เป็นอยู่จริง สภาพโอกาสเกิดความเสี่ยงและความรุนแรงของผลกระทบของความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน ในภาพรวมและรายด้าน พบว่า ภาพรวมของโอกาสการเกิดความเสี่ยงอยู่ในระดับมาก ส่วนค่าความรุนแรงของผลกระทบ พบว่าค่าความรุนแรงของผลกระทบภาพรวมอยู่ ในระดับสูงมาก มีค่าเท่ากับ $\bar{X}$ (18.94), S.D. (1.64) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตารางการวิเคราะห์ระดับความเสี่ยงของการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษา เอกชนภาคใต้ตอนบน ระดับความเสี่ยงจำแนกรายด้าน

ข้อที่	ปัจจัยความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง			
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1	ด้านการบริหารการเงินและงบประมาณ	18.60	1.25	สูงมาก	5
2	ด้านการบริหารนโยบาย	19.44	2.01	สูงมาก	1
3	ด้านการบริหารกลยุทธ์	19.29	1.85	สูงมาก	2
4	ด้านการปฏิบัติงานของบุคลากรในสถานศึกษา	18.75	1.65	สูงมาก	3
5	ด้านความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอก	18.61	1.43	สูงมาก	4
	รวม	18.94	1.64	สูงมาก	-

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับความเสี่ยงของการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน ภาพรวมมีระดับความเสี่ยงในระดับสูงมาก $\bar{X}$ (18.94), S.D. (1.64) เมื่อพิจารณารายปัจจัยความเสี่ยง พบว่า ปัจจัยความเสี่ยงด้านการบริหารนโยบาย มีระดับความเสี่ยงสูงสุด $\bar{X}$ (19.44), S.D. (2.01) รองลงมาคือ ปัจจัยความเสี่ยงด้านการบริหารกลยุทธ์ $\bar{X}$ (19.29), S.D. (1.85) ปัจจัยความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงานของบุคลากรในสถานศึกษา $\bar{X}$ (18.75), S.D. (1.65) ปัจจัย ความเสี่ยงด้านความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอก $\bar{X}$ (18.61), S.D. (1.43) และปัจจัยความเสี่ยงที่มีระดับความเสี่ยงน้อยที่สุด คือ ปัจจัย ความเสี่ยงด้านการบริหารการเงินและงบประมาณ $\bar{X}$ (18.60), S.D. (1.25)

ขั้นตอนที่ 2 ผลสร้างรูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน

ระยะนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชน ภาคใต้ตอนบน โดยนำผลที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญ และศึกษาสภาพโอกาสที่เกิดความเสี่ยงและโอกาสที่จะเกิดผลกระทบ ในระยะที่ 1 มาพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน มีองค์ประกอบ 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ชื่อรูปแบบ ส่วนที่ 2 หลักการและวัตถุประสงค์ ส่วนที่ 3 องค์ประกอบของการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบนและส่วนที่ 4 เงื่อนไขความสำเร็จ พบว่ารูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน คือ CLUSTER Model

ขั้นตอนที่ 3 ผลตรวจสอบรูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน ขั้นตอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบรูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน (CLUSTER Model) โดยการตรวจสอบ 3 ด้าน ได้แก่ ความเหมาะสม (Propriety) ด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) และด้านความเป็นประโยชน์ (Utility) ผลการตรวจสอบรูปแบบ โดยการนำร่างรูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน (CLUSTER Model) ซึ่งพัฒนาจากการสังเคราะห์ขึ้นจากการสังเคราะห์เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญ และศึกษาสภาพโอกาสที่เกิดความเสี่ยงและโอกาสที่จะเกิดผลกระทบ สภาพที่ควรจะเป็นในการใช้รูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน (CLUSTER Model) ซึ่งมีผลการดำเนินการ 2 ตอน ดังนี้ 1.ผลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) ด้านรูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม (Propriety) ด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) ของร่างรูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน 2.ผลจากการสนทนากลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา (Focus Group Discussion) ด้านรูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาภาคใต้ตอนบน (CLUSTER Model) เพื่อตรวจสอบและยืนยันเกี่ยวกับความเหมาะสม (Propriety) ความเป็นไปได้

(Feasibility) และความเป็นประโยชน์ (Utility) ของร่างรูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาภาคใต้ตอนบน (CLUSTER Model) ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่การสรุปภาพรวมเป็นแนวคิดและข้อเสนอแนะ ในการที่จะพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาภาคใต้ตอนบน ด้วยกระบวนการ (CLUSTER Model) ให้มีความสมบูรณ์ที่จะสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้จริงหรือประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับบริบทของแต่ละสถานศึกษาในอนาคตต่อไป พบว่ารูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน CLUSTER Model มีกระบวนการดังต่อไปนี้ 1. Collaboration (C) คือการสนับสนุนจากผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนและทุกภาคส่วน ในสถานศึกษาบริหารงานแบบร่วมมือร่วมแรงทำ 2. Leadership (L) ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการนำพาองค์กร หน่วยงาน ไปสู่ความสำเร็จ 3. Unity (U) ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนดำเนินการตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องและมีเอกภาพ 4. Systematic (S) ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนมุ่งเน้นการทำงานอย่างเป็นขั้นเป็นตอน มีระบบการทำงานที่ชัดเจน 5. Technology (T) ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนส่งเสริมและนำ เทคโนโลยีมาใช้ในหน่วยงาน 6. Efficiency (E) ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนควรมีการกำกับดูแล ติดตาม ประเมิน ความเสี่ยงเป็นระยะและนำผลวิเคราะห์ประเมินความเสี่ยงให้ตรงประเด็น 7. Responsibility (R) ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนควรจัดให้มีหน่วยงานบริหารความเสี่ยงรับผิดชอบ งานโดยเฉพาะเพื่อทำหน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือ มีความเหมาะสม มีความเป็นประโยชน์และมีความเป็นไปได้ สามารถนำไปใช้ในสถานศึกษาได้จริง

ภาพที่ 2 การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน
CLUSTER Model

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน สามารถอภิปรายผลการวิจัย ได้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลการศึกษาองค์ประกอบของการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน พบว่า องค์ประกอบของการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การกำหนดวัตถุประสงค์ความเสี่ยง องค์ประกอบที่ 2 การระบุความเสี่ยง องค์ประกอบที่ 3 การประเมินและจัดลำดับความเสี่ยง องค์ประกอบที่ 4 การจัดการและตอบสนองความเสี่ยง องค์ประกอบที่ 5 ติดตามผล ทั้งนี้เนื่องจากองค์ประกอบหลักการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ เป็นองค์ประกอบพื้นฐานและมีความจำเป็นสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนและมี

ความเหมาะสมที่สามารถนำไปเป็นกรอบในการพัฒนาสถานศึกษาเอกชน ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน ต้องมีความรู้ ความเข้าใจและตระหนักอีกทั้งส่งเสริม การมีส่วนร่วมกับบุคลากรในสถานศึกษาในทุกภาคส่วน มีพื้นฐานทักษะในเรื่องของการบริหารจัดการความเสี่ยงเพื่อนำไปประยุกต์บูรณาการให้สถานศึกษาเอกชนอยู่รอดอย่างยั่งยืน ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบันที่เป็นโลกไร้พรมแดน ปัจจัยความสำเร็จในการบริหารจัดการความเสี่ยงในสถานศึกษาประกอบไปด้วย การบริหารจัดการที่ดีซึ่งสถานศึกษาควรกำหนดโครงสร้างและการดำเนินงานที่ชัดเจนเป็นระบบ มีกลไกกระบวนการดำเนินงานที่เหมาะสมและเป็นไปได้ในการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับบริบทของแต่ละสถานศึกษา มีการสร้างความรู้ความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญและจำเป็นในเรื่องการบริหารจัดการความเสี่ยงให้กับสมาชิกในหน่วยงาน ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนในงานด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง การมีระบบการทำงานที่เป็นระบบ ระบบสารสนเทศและมีการสื่อสารที่ดีที่สามารถเข้าใจง่าย รวดเร็ว มีประสิทธิภาพและการใช้การทบทวนหลังการทำงานหรือหลังการปฏิบัติงานในทุกครั้ง ประกอบในแต่ละขั้นตอนของการดำเนินงาน มีการติดตาม กำกับ นิเทศและการประเมินการบริหารจัดการความเสี่ยงของทุกงานอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยกาญจนา ศิริพานิช (2562, 1-12) ได้ศึกษาการบริหารความเสี่ยงในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี โดยมี วัตถุประสงค์ 1) ศึกษาสภาพการบริหารความเสี่ยงในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี 2) เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารความเสี่ยงในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และ 3) เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการบริหารความเสี่ยงในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพการบริหารความเสี่ยงในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นนทบุรี โดยรวมอยู่ ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงค่าเฉลี่ย จากมากไปหาน้อยดังนี้ด้านบริหารงบประมาณ ด้านบริหารงานบุคคล ด้านบริหารทั่วไป และด้านบริหารวิชาการตามลำดับ 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นการบริหารความเสี่ยงสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นนทบุรี จำแนกตามอายุ ระดับ การศึกษาและประสบการณ์ทำงาน ไม่แตกต่างกัน 3) แนวทางการพัฒนาการบริหารความเสี่ยงในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานควรดำเนินการดังนี้ 3.1) ด้านบริหารวิชาการควรมีการมอบหมายงานหรือความรับผิดชอบตาม ความรู้ ความสามารถของบุคลากร เสริมทักษะและศักยภาพ ของบุคลากร นิเทศติดตามมีแผนการพัฒนาสถานศึกษาการจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญมีการประชุม ด้านวิชาการส่งเสริมการมีส่วนร่วม ทุกภาคส่วนให้ชุมชนที่เกี่ยวข้องกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าหมายของโรงเรียน 3.2) ด้านบริหารงบประมาณ การใช้งบประมาณของสถานศึกษาควรนำหลักธรรมาภิบาลมาบริหารจัดการสถานศึกษามีการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดซื้อจัดจ้างในสถานศึกษามีการดำเนินการตามแผนงาน โครงการ/ กิจกรรมใช้งบประมาณ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอรรณ กัลชาญพิเศษ (2565 : 141 – 154) ได้ศึกษา การศึกษาองค์ประกอบและแนวทางการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์ 1) ศึกษาองค์ประกอบการบริหารความเสี่ยง

ของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย และ 2) ศึกษาแนวทางการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ผลการวิจัย พบว่า องค์ประกอบการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทยอยู่ในระดับมากขึ้นไป 4 องค์ประกอบ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนแนวทางการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย มี 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ด้านวัฒนธรรมการบริหารความเสี่ยง 2) ด้านนโยบายการบริหารความเสี่ยง 3) ด้านโครงสร้างการบริหารความเสี่ยง และ 4) ด้านกระบวนการบริหารความเสี่ยง 5 ขั้นตอน ได้แก่ (1) การสื่อสารและการให้คำแนะนำ (2) การกำหนดสภาพแวดล้อม (3) การประเมินความเสี่ยง (4) การจัดการความเสี่ยง (5) การติดตามและการทบทวน

ขั้นตอนที่ 2 ผลสร้างรูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน
พบว่ารูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน คือ CLUSTER Model ทั้งนี้ เนื่องมาจากรูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน เป็นรูปแบบเชิงพรรณนาภาษา (Semantic Model) ซึ่งนำเสนอรูปแบบโดยใช้วิธีการบรรยายหรืออธิบายปรากฏการณ์ที่พัฒนาขึ้น ด้วยภาษาแผนภูมิ หรือรูปภาพ เพื่อให้เห็นโครงสร้างทางความคิด องค์ประกอบ และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของรูปแบบที่ชัดเจน ซึ่งรูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความสอดคล้องกันภายในรูปแบบและกระบวนการในพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน ที่เป็นระบบ มีความชัดเจน เป็นประโยชน์สามารถนำไปใช้ในการกำหนดรูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ Keeves (1998 : 59) กล่าวว่า รูปแบบหมายถึง การแสดงโครงสร้างเพื่อใช้ศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปร แบ่งประเภทของรูปแบบทางการศึกษา และสังคมศาสตร์ออกเป็น 4 รูปแบบ คือ รูปแบบเชิงเปรียบเทียบ (Analogue Model) รูปแบบเชิงอธิบาย (Semantic Model) รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematical Model) และรูปแบบเชิงเหตุผล (Causal Model) และ International Standard Technology in Education (ISTE) ได้สร้างแบบจำลองครูที่มีประสิทธิภาพและใช้มาตรฐาน ISTE สำหรับครูในการออกแบบใช้และประเมินประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อดึงดูดนักเรียนและปรับปรุงการเรียนรู้ เสริมสร้าง การประกอบวิชาชีพและให้รูปแบบบวกสำหรับนักเรียนเพื่อนร่วมงานและชุมชนครูทุกคน ควรมีคุณสมบัติตามมาตรฐานและตัวชี้วัดประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 1) อำนวยความสะดวกและสร้างแรงบันดาลใจให้กับการเรียนรู้ของนักเรียน 2) ออกแบบพัฒนาและประเมินผลประสบการณ์การเรียนรู้ที่แท้จริง 3) สร้างแบบจำลองการทำงานและการเรียนรู้ด้วยระบบดิจิทัล 4) ส่งเสริมและเป็นแบบอย่างและความรับผิดชอบ พฤติกรรมทางกฎหมายและจริยธรรมในการปฏิบัติวิชาชีพ 5) มีส่วนร่วมในการเติบโตอย่างมืออาชีพและความเป็นผู้นำครูพัฒนาอาชีพอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ปรัชญา ถนอมเวช (2560 : 265 - 274) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการบริหารความเสี่ยง แบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา

อาชีวศึกษา พบว่า รูปแบบ ที่ ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีลักษณะของความสัมพันธ์ระหว่าง 3 องค์ประกอบ และได้รับการประเมินรับรองรูปแบบจาก ผู้เชี่ยวชาญ พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจได้ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการความจำเป็นในการบริหารความเสี่ยงในสถานศึกษาอาชีวศึกษา โดยผู้บริหารสถานศึกษาและ หัวหน้างาน สถานศึกษาสังกัดคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ทำให้พบประเด็นของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ด้านการบริหารความเสี่ยง โดยรายการความต้องการจำเป็นสูงสุดที่ ต้องการพัฒนาสูงสุด คือ ปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการบริหารความเสี่ยง ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยง ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับขั้นตอนการบริหารความเสี่ยงความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวข้อง องค์ประกอบของการบริหารความเสี่ยงองค์กร ของ COSO (2008) และการกำหนดนโยบาย หลักการและวิธีการบริหารความเสี่ยง และประเด็นการมีส่วนร่วมกับการบริหารความเสี่ยงในสถานศึกษาอาชีวศึกษาพบว่า ด้านการระบุมความเสี่ยง มีส่วนร่วมในระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนที่ 3 ผลตรวจสอบรูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้
ตอนบน พบว่ารูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบนมีความเหมาะสม มีความเป็นประโยชน์และมีความเป็นไปได้ สามารถนำไปใช้ใน สถานศึกษาได้จริง ทั้งนี้เนื่องจากงานวิจัยนี้เป็นการศึกษาแบบผสมวิธี (Mixed - Methods) ได้แก่ การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ประกอบด้วย การวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัย (Document Analysis) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) การหาค่าการวิเคราะห์โอกาสเกิดความเสี่ยงและความรุนแรงของผลกระทบของความเสี่ยง การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) และการสนทนากลุ่ม (Focus Group) และผู้วิจัยได้แบ่งระยะของการดำเนินการวิจัย ออกเป็น 3 ขั้นตอน กระบวนการสร้างและพัฒนา รูปแบบโดยศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน ด้วยวิธีการต่างๆ สร้างและพัฒนา รูปแบบ มีการตรวจสอบรูปแบบทั้งด้านความถูกต้อง ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ เพื่อพัฒนารูปแบบให้มีประสิทธิภาพขึ้น ผ่านการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญตรงตามสาขาวิชา หลังจากนั้นผู้วิจัยจัดประชุมสัมมนาบุคคลที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบและผู้ทรงคุณวุฒิที่จะนำรูปแบบไปใช้จริง จำนวน 9 คน ให้ผู้เข้าร่วมประชุมสัมมนา วิพากษ์ ประเมินรูปแบบทั้งในด้านความเหมาะสมความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนารูปแบบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิลา สงอาจันต์ (2560:160 - 175)ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนรู้ของครูตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาในสังกัดเทศบาลนครตรัง ผลการวิจัยพบว่าควรส่งเสริมพัฒนาความรู้ของครูโดยใช้การนิเทศเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน รูปแบบการนิเทศการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนรู้ของครูตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาในสังกัดเทศบาลนครตรัง ใช้รูปแบบ “APPIE Model” ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ผลการประเมินสมรรถภาพการนิเทศของครูผู้นิเทศในการจัดการเรียนรู้ของครูตามทักษะการเรียนรู้

ในศตวรรษที่ 21 ของครูผู้นิเทศ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ ธนภฤต อึ้งน้อย (2562 : 206) ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูใหม่ใน ศตวรรษที่ 21 ตามแนวคิดโรงเรียนเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ผลการวิจัย พบว่า สมรรถนะที่จำเป็นของครู ใหม่ในศตวรรษที่ 21 มีจำนวน 15 สมรรถนะ จำแนกเป็น 3 กลุ่มสมรรถนะ คือ 1) กลุ่มสมรรถนะหลัก ประกอบด้วย 3 สมรรถนะ 2) กลุ่มสมรรถนะประจำสายงาน ประกอบด้วย 5 สมรรถนะ 3) กลุ่มสมรรถนะ ส่วนบุคคล ประกอบด้วย 7 สมรรถนะ ซึ่งผลการประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูใหม่ในศตวรรษที่ 21 ตามแนวคิดโรงเรียนเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความเห็นว่าการนำรูปแบบไปใช้มีความเป็นไปได้ และมีความเป็นประโยชน์อยู่ใน ระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะของการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย 3 ประเด็น คือ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยในครั้งนี้

การนำรูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบนไป ประยุกต์ใช้ให้เกิดประสิทธิผล ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษาและผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินการทุกฝ่ายในสถานศึกษา ควรดำเนินการดังต่อไปนี้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่าการศึกษารูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน ดังนั้นผู้บริหารควรสร้างความตระหนัก และสร้างความเข้าใจให้ครูได้เห็นความสำคัญของการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชน มีเจตคติที่ดี ตลอดจนสร้างความมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการความเสี่ยงและพัฒนาไปควบคู่กันระหว่างผู้บริหารและปฏิบัติอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ซึ่งจะส่งผลสำคัญต่อการพัฒนาสถานศึกษาเอกชนอย่างยั่งยืน

1.2 จากผลการวิจัยพบว่าการศึกษารูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนควรให้ความสนใจและมีวิธีการในการนำการบริหารจัดการความเสี่ยงมาใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารสถานศึกษาอย่างจริงจัง โดยสร้างความตระหนักพร้อมทั้งสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ ผู้บริหารโรงเรียน คณะครูและผู้เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบนไปสู่ความสำเร็จ

1.3 จากผลการวิจัยพบว่าการศึกษารูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดลำดับความสำคัญขององค์ประกอบตามสภาพความเสี่ยงจริงที่เกิดขึ้นในบริบทของความพร้อม ด้านคน งบประมาณและสภาพแวดล้อมอื่นหากองค์ประกอบใดมีความเสี่ยงสูงสุด จะได้มีการเตรียมงาน วางแผน จัดการความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ควรนำกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง 5 ขั้นตอนไปใช้กับทุกองค์ประกอบของสถานศึกษาเอกชนเพื่อสามารถลดปัญหาข้อบกพร่องและความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

1.4 จากผลการวิจัยพบว่าการศึกษารูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินการ ควรมีการนิเทศ ติดตาม ประเมินผลการนำรูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบนเพื่อพัฒนาการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรวิจัยเพื่อศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงในการพัฒนาต่อยอดโปรแกรมบันทึกข้อมูลที่เป็นระบบในการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนต่อไป

2.2 ควรวิจัยและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการบริหารจัดการความเสี่ยงพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษาโดยหน่วยงานต้นสังกัดเพื่อเป็นแนวทางขับเคลื่อนการ พัฒนาสถานศึกษาเอกชนที่ประสิทธิภาพสูง

2.3 ควรศึกษาวิจัยในเชิงลึกเพิ่มเติมสำหรับแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยง เช่นศึกษารูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงเฉพาะในแต่ละพื้นที่ซึ่งในแต่ละพื้นที่มีบริบทในการบริหารจัดการความเสี่ยงที่แตกต่างกัน การประเมินความเสี่ยงเฉพาะเขตพื้นที่ การทำแผนปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงรวมไปถึง การศึกษาตัวชี้วัดความสำเร็จของการบริหารจัดการความเสี่ยง

ข้อเสนอเชิงวิชาการ

1. ผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงศึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาควรให้ความสำคัญในการนำองค์ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษาเอกชนอย่างเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้นเพื่อให้การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นไปอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ ให้สอดคล้องกับบริบทและศักยภาพของสถานศึกษา

2. ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรจัดโครงการพัฒนาอบรมสร้างความตระหนักในเรื่องการบริหารจัดการความเสี่ยงให้ในทุภาคส่วนรับรู้และเข้าใจเพื่อให้สถานศึกษาอยู่รอดอย่างยั่งยืน

3. ควรศึกษาพัฒนารูปแบบเกี่ยวกับความต้องการและจำเป็นในการพัฒนาระบบบริหารจัดการความเสี่ยงภายในสถานศึกษาตามกฎกระทรวงแล้วไปพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการความเสี่ยง

4. ควรมีการพัฒนาแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงในมิติของผลการใช้มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการความเสี่ยงภายในสถานศึกษาตามกฎหมายกระทรวงในรูปแบบอื่น ๆ

5. ควรมีการศึกษารูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงหรือแพลตฟอร์มในการบริหารจัดการความเสี่ยงเพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการความเสี่ยงภายในสถานศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

การนำรูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบนไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประสิทธิผล ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษาและ ผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินการทุกฝ่ายในสถานศึกษา ควรดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ควรจัดทำคู่มือการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนเพื่อชี้แจง รายละเอียด ขั้นตอนการดำเนินการ วิธีการ ตลอดจนการสรุปรายงานผล เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษา เอกชน และหัวหน้างานต่างๆ ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง นำไปใช้บริหารจัดการความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขั้นตอนในการนำคู่มือแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงไปใช้ 5.1 แต่งตั้ง คณะทำงานจัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษา 5.2 วิเคราะห์องค์กร โดยมีการ ระบุความเสี่ยงให้ครอบคลุม 5.3 กำหนดเกณฑ์การประเมิน (โอกาส / ผลกระทบ) 5.4 พิจารณา จัดลำดับความเสี่ยงการจัดลำดับความเสี่ยงและการตอบสนองความเสี่ยง 5.5 การติดตามและนำเสนอผู้บริหารสถานศึกษาทราบ

2. ผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงศึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาควรให้ความสำคัญในการ นำองค์ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษาเอกชน อย่างเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพื่อให้การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลให้สอดคล้องกับบริบทและศักยภาพของสถานศึกษา

3. ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรจัดโครงการพัฒนาอบรมสร้างความ ตระหนักในเรื่องการบริหารจัดการความเสี่ยงให้ในทุภาคส่วนรับรู้และเข้าใจเพื่อให้สถานศึกษาอยู่รอดอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนควรศึกษาคู่มือการนำรูปแบบไปใช้อย่างละเอียด โดยศึกษาเนื้อหาสาระของรูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนทั้ง 5 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 การกำหนดวัตถุประสงค์ความเสี่ยง องค์ประกอบที่ 2 การระบุความเสี่ยง องค์ประกอบที่ 3 การประเมินและจัดลำดับความเสี่ยง องค์ประกอบที่ 4 การจัดการและตอบสนองความเสี่ยง องค์ประกอบที่ 5 ติดตามผลอย่างต่อเนื่อง ซึ่งควรให้ความสำคัญกับการสร้างความยั่งยืนของระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชน

1. การศึกษารูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาเอกชนภาคใต้ตอนบน ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ ที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการความเสี่ยงของ สถานศึกษาเอกชนสู่ความสำเร็จเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพต่อไป

2. ควรศึกษาวิจัยในเชิงลึกเพิ่มเติมสำหรับแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยง เช่นศึกษารูปแบบการบริหารจัดการความเสี่ยงเฉพาะในแต่ละพื้นที่ซึ่งในแต่ละพื้นที่มีบริบทในการบริหารจัดการความเสี่ยงที่แตกต่างกัน การประเมินความเสี่ยงเฉพาะเขตพื้นที่ การทำแผนปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยง รวมไปถึงการศึกษาตัวชี้วัดความสำเร็จของการบริหารจัดการความเสี่ยง

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงมหาดไทย. (2566). *สถิติประชากรทางการทะเบียนราษฎร*. กรุงเทพมหานคร: สำนักบริหารการทะเบียนกรมการปกครอง
- กระทรวงศึกษาธิการ, กลุ่มตรวจสอบภายในระดับกระทรวง. (2561). การบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายใน. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 1 กันยายน 2566. แหล่งที่มา: <http://ga.kpru.ac.th/audit/images/pdf-Knowledge/internal-control-and-risk-Management.pdf>
- กาญจนา ศิริพานิช. (2562). การบริหารความเสี่ยงในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู. *วารสารบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น*. 15 (1), 1-12.
- เจริญ เจษฎาวุธ. (2550). *การบริหารความเสี่ยง*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). นนทบุรี: พอติ จำกัด.
- ชัยเสกสรรค์ พรหมศรี. (2550). *การบริหารความเสี่ยง*. กรุงเทพมหานคร: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2559). กรอบการบริหารความเสี่ยงองค์กร (ERM Framework). *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 18 กุมภาพันธ์ 2559. แหล่งที่มา: https://www.set.or.th/th/about/overview/files/Risk_2015_v2.pdf
- ธนภุต อึ้งน้อย. (2562). *รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูใหม่ในศตวรรษที่ 21 ตามแนวคิดโรงเรียนเป็นองค์กร แห่งการเรียนรู้*. การศึกษาดุษฎีบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ธร สุนทรายุทธ. (2550). *การบริหารความเสี่ยงทางการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: เนติกุลการพิมพ์.
- นิรภัย จันทร์สวัสดิ์. (2551). *การบริหารความเสี่ยง Risk Management*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สูตรไพศาล.
- นฤมล สะอาดโหม. (2550). *การบริหารความเสี่ยงองค์กร*. กรุงเทพมหานคร: ฐานการพิมพ์.
- นฤมล สะอาดโหม. (2550). *การบริหารความเสี่ยง*. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2550. แหล่งที่มา: <http://www.auditddc.org/images/1148885564/RM.P1.ppt#262,8>

- นฤมล สะอาดโถม. (2550). สรุปการบรรยายการบริหารความเสี่ยง. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2550. แหล่งที่มา: http://www.opdc.go.th/oldweb/thai/devlopleader/day%203/4desc_risk_pdf.
- ประชาชาติธุรกิจ. (2564). โรงเรียนเอกชนแจ้ง 300 แห่ง รายใหญ่รุกซื้อสาขานุกอนไลน์. *ประชาชาติ ธุรกิจ. ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 10 สิงหาคม 2565. แหล่งที่มา: <https://www.prachachat.net/education/news768649/>
- ปรีษฐา ถนอมเวช. (2560). การพัฒนารูปแบบการบริหารความเสี่ยงแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษาอาชีวศึกษา. *วารสารวิชาการเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมพระจอมเกล้าพระนครเหนือ*. 8 (2), 265–274.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2562. (2562). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 4 หน้า 49
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. (2542). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 116 ตอนที่ 74 ก. (19 สิงหาคม 2542): (หน้า 1-23)
- พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน (ฉบับที่2) พ.ศ. 2554. (2554). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 128 ตอนที่ 46 ก. (9 มิถุนายน 2554): (หน้า 1-9)
- พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550. (2551). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 125 ตอนที่7 ก. (11 มกราคม 2551): (หน้า 29-69)
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะวิทยาศาสตร์. (2557). การจัดการความเสี่ยง (RM). *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 10 สิงหาคม 2565. แหล่งที่มา: <https://science.swu.ac.th/Default.aspx?tabid=12468&language=th-TH>
- ศิลา สงค์อานันต์. (2560). การพัฒนารูปแบบการนิเทศการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู. *ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของสถาบันการศึกษาในสังกัดเทศบาลตรัง*. *วารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา*. 10 (20), 160 – 175
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2556). *คู่มือการบริหารความเสี่ยง*. ม.ป.ท., 2556.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2560). พรบ.โรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 และแก้ไขเพิ่มเติม 2554. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2565. แหล่งที่มา: https://opec.go.th/aboutus?cate_id=3/
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2562). ประเพณีของโรงเรียนเอกชน. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2565. แหล่งที่มา: <https://sites.google.com/site/prachasampan56/prapheth-khxng-rongreiyn-xekchn>
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2546). *ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดี.

- สำนักทดสอบทางการศึกษา. (2545). *การประกันคุณภาพทางการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน: แนวทางการบริหารจัดการคุณภาพสถานศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2560). *รายงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2548*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2565). *การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนเอกชน : สภาพและแนวทางการสนับสนุน*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงาน.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2564). *รายงานการศึกษาความร่วมมือระหว่างรัฐกับภาคเอกชนในการพัฒนาการศึกษาตามกฎหมายและแผนปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงาน.
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2566). *แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 – 2570: (หน้า 52 - 56)* กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลเจียฮั่ว.
- อรรชรณ กัลยาณพิเศษ. (2565). การศึกษาองค์ประกอบและแนวทางการบริหารความเสี่ยงโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย. *วารสารรัชต์ภาคย์*. 16 (45), 141 - 154
- Committee of Sponsoring Organization of the Treadway Commission (COSO).(2008). *Enterprise risk management – Integrated framework*. Accessed 10 January 2008 from <http://www.COSO.org/publications.htm>
- Gray, Clifford F., and Erik W. Larson, *Project management : the managerial process*, 5th ed. New York: McGraw-Hill companies, Inc., 2011.
- Keeves, J.P. (1998). *Educational research, methodology and measurement : an international handbooks*. Oxford: Pergamum Press.
- Krejcie, R. V., and Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*. 30 (3), 607 – 610.